

Arrest

nr. 93 700 van 17 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2012 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIENI, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger afkomstig uit Tirana (Albanië). Op 8 juli 2012 kwam een onbekende naar u op uw werk. U hoorde schoten, maar doordat het donker was zag u niet of er naar u of in de lucht werd geschoten. U vluchtte meteen naar huis. De politie werd niet verwittigd. U heeft geen concrete aanwijzingen over wie dader is of waarom de man schoot. U stelt echter dat de aanval te maken kan hebben met ofwel de dood van uw broer Dilaver in 1987, ofwel met het eigendomsgeschil dat u heeft met zes families die in 1997 met geweld uw grond innamen, ofwel met het eigendomsgeschil met de familie Shima. Uw broer Dilaver was soldaat in 1987 toen hij bij een uit de

hand gelopen discussie na een voetbalwedstrijd omkwam toen een officier een granaat had gegooid, nadat Dilaver een soldaat had doodgeschoten. Hoewel het leger uw familie geen officiële verklaring voor zijn dood bood, werden uw ouders door andere militairen op de hoogte gebracht van de omstandigheden van zijn dood. U en uw familie hebben na de dood van Dilaver nooit wat vernomen over de officier die de granaat had gegooid. Wat betreft het eigendomsconflict met zes families, stelt u dat in 1997 zes families met geweld stukken van uw grond innamen. Ze verblijven er sindsdien. U diende geen klacht in bij de politie. Wanneer u probeerde met hen te praten, werd u beledigd. U sprak met de burgemeester die zei dat de families nergens anders terecht konden. U stelt verder in een eigendomsconflict verwickeld te zijn met de familie Shima. Zo kreeg u in 1991 als gevolg van een grondhervereiding van overheidswege een stuk grond toegewezen dat eerder de eigendom van de familie Shima was. Ongeveer vijfjaar geleden zei één van de zonen van de familie Shima iedereen die de grond opeist te zullen vermoorden. U deed toen aangifte bij de politie die een gesprek regelde met de Shima's. De Shima's weigerden echter hun grond af te staan. U bent sindsdien niet meer naar uw grond teruggekeerd. Enkele maanden geleden trok u tevergeefs met een buurman naar de Shima's om een deel van de grond terug te vragen. U stelde zelfs voor om deze grond te betalen. U meent dat de beschieting van 8 juli 2012 met één van deze drie conflicten te maken kan hebben. Uiteindelijk verliet u samen met uw zoon Luis op 9 juli 2012 Albanië. U trok naar Oostenrijk waar uw echtgenote u op 24 juli 2012 vervoegde. Samen reisden jullie verder naar België waar u op 26 juli 2012 asiel vroeg. U bent in het bezit van uw Albanees paspoort, een eigendomsakte, een vonnis dd. 12 januari 2001 naar aanleiding van een rechtszaak tussen u en de overheid waarbij werd vastgesteld dat u eigenaar bent van bepaalde stukken grond, een technisch rapport betreffende de eigendommen die u bezit en enkele internetartikels betreffende enkele moorden die in Albanië werden gepleegd naar aanleiding van eigendomsconflicten of binnen het kader van een bloedwraak.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn ; verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. Wat betreft de beschieting door een onbekende op 8 juli 2012, waarvan u stelt dat dit de enige reden is voor uw vlucht uit Albanië (CGVS, p.6), dient allereerst vastgesteld te worden dat u slechts vermoedens heeft van wie de dader zou kunnen zijn (CGVS, p.7, p.9, p.13): ofwel een officier die in 1987 uw broer doodde, ofwel iemand van de zes families die met geweld uw grond hebben ingenomen in 1997, ofwel iemand van de Shima's van wie u sinds 1991 een stuk grond bezit. U heeft echter niet de minste concrete aanwijzing dat één van deze personen hier effectief wat mee te maken heeft (CGVS, p.7, p.9, p.13). Wat betreft de officier die Dilaver in 1987 doodde, dient vastgesteld te worden dat u noch iemand anders van uw familie na de dood van Dilaver ooit problemen heeft gekend met deze officier. Hij heeft ook nooit iets gezegd of gedaan waaruit blijkt voor deze man te moeten oppassen (CGVS, p.7). Wat betreft de zes families die sinds 1997 onrechtmatig op uw grond verblijven, dient vastgesteld te worden dat met uitzondering van verbale beledigingen, deze zes families nooit wat tegen u - die trouwens nooit klacht heeft ingediend tegen hen (CGVS, p.8 en p.10) - hebben ondernomen (CGVS, p.8). Ook de familie Shima heeft sinds ze vijf jaar geleden één keer iedereen met de dood bedreigde, niets ondernomen tegen u (CGVS, p.12). Enkel toen u enkele maanden geleden voorstelde tegen betaling een stuk grond terug te krijgen, lieten de Shima's weten hier niet op in te gaan (CGVS, p.12). Gelet op

voorgaande heeft u allerm minst aangetoond dat uw probleem met de onbekende schutter het louter gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) en interpersoonlijke (tussen privé personen) niveau overstijgt en verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Verder maakte u niet aannemelijk dat u voor uw het schietincident op 8 juli 2012 geen beroep kon doen - of in geval van een herhaling van dergelijke problemen na een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de Albanese autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoewel u nooit problemen heeft gekend met de politie of enig andere autoriteit in Albanië liet u na klacht in te dienen (CGVS, p.5). Uw verklaring in shock te zijn geweest overtuigt niet (CGVS, p.5). U dacht er immers wel nog aan om uw paspoort te nemen om legaal met uw zoon het land te kunnen verlaten (CGVS, p.2). Uw verklaring aangifte te hebben gedaan mocht u weten wie u had aangevallen kan evenmin weerhouden worden (CGVS, p.7). Er bestaat immers de mogelijkheid om klacht in te dienen tegen onbekenden. Verder blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politie te professionaliseren en haar doeltreffendheid te verhogen, zoals overheveling van bevoegdheden van het Ministerie van Binnenlandse Zaken naar de politie. In 2008 werd een nieuwe politiewet aangenomen. Volgens de Europese Commissie heeft deze wet een positief effect op het functioneren van de politie. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uw paspoort wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. Uw identiteit staat immers niet ter discussie. Dat u in het bezit werd gesteld van verschillende stukken grond wordt niet betwijfeld. De internetartikels (welke uw persoonlijke situatie niet betreffen) laten niet toe een persoonlijk risico op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming vast te stellen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger uit Tirana (Albanië). Op 8 juli 2012 schoot een onbekende naar uw echtgenoot op zijn werk. Uw echtgenoot vluchtte meteen naar huis. De politie werd niet verwittigd. U en uw echtgenoot hebben geen concrete aanwijzingen over wie dader is of waarom de man schoot. Jullie stellen echter dat de aanval te maken kan hebben met ofwel de dood van uw schoonbroer Dilaver in 1987, ofwel met het eigendomsgeschil dat jullie hebben met zes families die in 1997 met geweld uw grond innamen, ofwel met het eigendomsgeschil met de familie Shima. Uw schoonbroer Dilaver was soldaat in 1987 toen hij bij een uit de hand gelopen discussie na een voetbalwedstrijd omkwam toen een officier een granaat had gegooid, nadat Dilaver een soldaat had doodgeschoten. Hoewel het leger uw schoonfamilie geen officiële verklaring voor zijn dood bood, werden uw schoonouders door andere militairen op de hoogte gebracht van de omstandigheden van zijn dood. Wat betreft het eigendomsconflict met zes families, stelt u dat in 1997 zes families met geweld stukken van uw grond innamen. Ze verblijven er sindsdien. U en uw echtgenoot dienden geen klacht in bij de politie. Wanneer uw echtgenoot probeerde met hen te praten, werd hij beledigd. Uw echtgenoot sprak met de burgemeester die zei dat de families nergens anders terecht konden. U stelt verder in een eigendomsconflict verwickeld te zijn met de familie Shima. Zo kreeg uw echtgenoot als gevolg van een grondherverdeling van overheidswege een stuk grond toegewezen dat eerder de eigendom van de familie Shima was. Eén van de zonen van de familie Shima zei iedereen die de grond opeist te zullen vermoorden. U meent dat de beschieting van 8 juli 2012 met één van deze drie conflicten te maken kan hebben. Uiteindelijk trok uw echtgenoot samen met uw zoon Luis op 9 juli 2012 van Albanië naar Oostenrijk waar u hen op 24 juli 2012 met uw andere kinderen vervoegde. Samen reisden jullie verder naar België waar u op 26 juli 2012 asiel vroeg. U bent in het bezit van uw Albanees paspoort en dat van uw kinderen.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot [D.L.]. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigering van inoverweging-name genomen welke luidt als volgt: (...)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Enig middel getrokken uit de schending van de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit de schending van de artikels 48/3 en 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van het artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van de vluchtelingen, Schending van artikel 159 van de grondwet en schending van het artikel 3 van de Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, evenals van machtsoverschrijding. Aangezien de Wet betreffende de motivatie van de administratieve akten stelt dat: (...). Dat krachtens deze schikkingen, een administratieve akte dus onwettelijk is indien hij niet formeel gemotiveerd is of indien hij geen ten gronde pertinente motieven inhoud, die vast staan en aanvaardbaar zijn; Dat het, het geval is van de betwiste beslissing en dat wegens diverse punten; Dat de motivatie van de ondernomen beslissing zich steunt op gegevens die niet volledig overeenstemmen en nagezien werden; Dat bijgevolg de ongeschikte motivatie van de betwistbare beslissing vormend is van de overtreding van een fundamenteel en absoluut recht van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden waaraan de tegenpartij niettemin meer dan als Staat wordt gehouden. Zij is zelfs de eerste die bij haar beschikkingen betrokken is geweest; Aangezien dat de tegenpartij niet schijnt om de persoonlijke situatie van de verzoekende partij te hebben bestudeerd; Aangezien dat in de bestreden beslissing, voert zij een KB van 26 mei 2012 aan waarin hij vaststelt zou zijn dat Albanië een zeker land is; Dat uit hoofde van artikel 159 van de Samenstelling, het blijkt eruit dat "De hoven en rechtbanken passen de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen alleen toe in zoverre zij met de wetten overeenstemmen". Dat een lijst van zeker land zetten zuiver en eenvoudigweg gelijkstaat om van de onderdaan van dit land zonder hebben te weigeren om gerechtvaardigd te zijn; Maar zelfs wanneer de situatie van deze landen beter worden, zijn van hen onderdanen niet vrijgesteld vervolging in strijd met de overeenkomsten van Geneve; Dat dit PCB voor enig dronk heeft om te weigeren om een asielerzoek zonder hebben te onderzoeken om wat de redenen betreft gerechtvaardigd te zijn; Dat de verzoekende partij u vraagt om geen met dit KB van 26 mei 2012 rekening te houden waar in het illegaal is; Dat om te veronderstellen dat dit Koninklijk besluit wettelijk is de verzoekende partij naar voren zou willen brengen de volgende elementen: Dat immers, hij aan de hand van zijn asielvraag verschillende documenten waarvan een eigendomsakte, een vonnis en een technisch verslag heeft betreffende zijn eigendom; Dat hij eveneens verschillende artikelen van Internet heeft geproduceerd die ernaar streven uit te wijzen dat in Albanië rechtvaardigheid aan zichzelf zich doen een gewoon praktijk is; Dat de stand niet zich in generaal niet inmenkt; Dat voor deze reden, deel die vrees voor zijn leven en die van zijn familie vereisen; Dat het conflict van eigendom dat hij met SHIMA familie heeft niet zich kalm heeft kunnen oplossen; Dat de verzoekende partij zich verwondert om te zien dat men een beslissing van niet in overweging genomen neemt maar dat men het motiveert alsof men het asielaanvraag weigerde; Dat hij er eveneens in de wil heeft om ten opzichte van de geloofwaardigheid van het verhaal en de gegrond vrees voor vervolging te motiveren en dat dus impliciet hij wordt toegegeven dat het asielerzoek door C.G.V.S. onderzocht moest worden. Dat al deze elementen een begin van bewijs kunnen zijn dat er goed een vrees in zijn hoofd bestaat om in de zin van het Verdrag van Geneve vervolgd te worden. Dat er een overduidelijke schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 is;"

2.2. Vooreerst wordt vastgesteld dat het middel lijkt te zijn vertaald door middel van een vertaalprogramma Frans-Nederlands waardoor de tekst grotendeels onleesbaar en onbegrijpbaar is.

Verzoekers voeren de schending aan van artikel 159 van de Grondwet. De op artikel 159 van de Grondwet gesteunde exceptie van onwettigheid laat toe om voor de rechter de onwettigheid van administratieve besluiten en verordeningen op te werpen, opdat de rechter in het bij hem aanhangige geding de desbetreffende administratieve overheidsakte buiten toepassing zou laten. Verzoekers laten na uiteen te zetten waarom het KB van 26 mei 2012 niet overeenstemt met de wet.

Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in

de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. (RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Verzoekers voeren bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht (RvS 15 februari 2007, nr. 167.852).

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen inhoudelijke argumenten ontwikkelen tegen de bestreden beslissingen, zodat zij in wezen de schending aanvoeren van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing is genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

De wetgever heeft voorzien in deze specifieke procedure, met name de niet in overwegingname van de asielaanvraag van asielzoekers afkomstig uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst en waarbij uit de verklaringen niet duidelijk blijkt dat er redenen zijn om in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut. Met het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de

vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 1 juni 2012, hierna: het KB van 26 mei 2012) is een lijst van veilige landen van herkomst vastgelegd.

Artikel 1 van het KB van 26 mei 2012 luidt als volgt:

“De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

*–Albanië
–Bosnië-Herzegovina
–India
–Kosovo
–FYROM
–Montenegro
–Servië”*

In de aanhef van het verslag aan de koning bij het KB van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Een individueel en effectief onderzoek blijft noodzakelijk, maar het vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is, gezien zijn afkomst uit een veilig land van herkomst.”

In fine van het verslag aan de koning bij het KB van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Niettegenstaande ook uit het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat er enige kanttekeningen zouden kunnen worden geplaatst bij bepaalde situaties in bepaalde landen, vormt deze vaststelling geen bezwaar om deze landen op de lijst te plaatsen, rekening houdende met alle relevante feiten en omstandigheden. Deze afweging gebeurde op zeer voorzichtige wijze. Bovendien wordt de asielzoeker afkomstig van deze veilige landen steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.”

De verzoekende partijen betwisten niet dat zij uit een veilig land afkomstig zijn.

Uit de bestreden beslissingen blijkt voorts dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat uit de verklaringen van verzoekers niet duidelijk blijkt dat wat hen betreft aangaande Albanië, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

De verzoekende partijen gaan enkel in op de motieven van de bestreden beslissingen die stellen dat zij niet duidelijk hebben aangetoond dat er wat hen betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. In die gevallen beperken de verzoekende partijen zich evenwel tot een herhalen van hun asielmotieven zonder evenwel in concreto in te gaan op de motieven van de bestreden beslissingen waarom zij dit niet hebben aangetoond. Zoals reeds hoger gesteld heeft de verwerende partij in haar beoordeling, zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissingen, rekening gehouden met de verklaringen, die verzoekers thans in het verzoekschrift herhalen. Met een dergelijk betoog, met name de loutere herhaling van hun asielmotieven zonder aan te geven waarom de beoordeling van de verwerende partij dienaangaande onjuist is, maken de verzoekende partijen niet aannemelijk dat de bestreden beslissingen zijn genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Een schending van de motiveringsplicht of van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC